

شب تعزیه سنگلچ برگزار می شود

مراسم شب تعزیه با حضور پیشکسوتان این عرصه در تماشاخانه سنگلچ برگزار می شود. به کارا فارس، مراسم شب تعزیه سنگلچ با حضور علاءالدین قاسمی، مهدی قاسمی، حسین عقیقی، حسن عقیقی، قهرمان یوسفی، امیر حسن نژاد، جلال علیخانی و حسین صاحبدل در سه تاریخ چهارم، ششم و هشتم خرداد ساعت ۲۱ در تماشاخانه سنگلچ برگزار می شود. ورود برای عموم در این مراسم آزاد است.

سین شب های قدر در خانه هنرمندان تهران

از ساعت ۲۲ و ۴۵ دقیقه در ماه رمضان سوم و بیست و یکم در شب های همنهم گذشته در با غیر خانه هنرمندان ایران برگزار شد. مزمان با شب ضربت خود را ملای متقدیان حضرت علی (ع) مصادف با نوزدهم ماه مبارک رمضان، آینین مخصوصاً همچون سال های پیش در با غیر خانه هنرمندان ایران برگزار شد.

چرازندگی امیرالمؤمنین با چنین تراژدی عظیمی به پایان رسید؟
بکارشناس مذهبی به سؤالات ما پاسخ می دهد

یک بار دیگر بروید خطبه اشیاهه الرجال حضرت امیر در کتاب مستطاب نهج البلاغه را بخوانید؛ این تنهایی عجیب، این اندوه منتشر این غم طاقت فرسا. چرا آنها با او چنین می‌کردنند؟ چرا کاری می‌کردن که پیشوای شان چنین لب به گلایه بگشاید و در بیکی از درخشان ترین خطبه هایش تا این قدر مستachsen باشد از جفای این مرد؟ آنها بامرد مهربان اسلام کاری کردن تباری در دل به چاپناه ببرد و برای گلایه به آه برا، این که بدانیم همه آن کلیشه هایی که از بی و فایی کو فیان سراغ داریم تاچه حد با واقعیات معرفتی جامعه اسلام در آن عهد منطبق است؛ با اعلی اسماع اعلی گفت و گو کردیم؛ این کارشناس معارف اسلامی در این مطالعه کوتاه مردم شناختی به ما کمک کرد بدانیم حکومت قدرتمند و پرنفوذ و پرگستره اسلامی کارش باینچه رسیده که ولی پیامبر چنین تهابماند.

باستفاده از اثربال
حسن روح‌الامین

#ظهور-والاترين-تقدير

در شب های قدر فضای مجازی هم حال و هوای دیگری به خود می گیرد و کاربران از این شبها و حال و هوای معنوی اش می نویسند.

گاهی انداختیم به نوشته های کاربران شبکه اجتماعی توبیتر تا ببینیم این افراد که اصولا درگیر مسائل سیاسی و اجتماعی هستند، در این فضای شب قدر چه نوشته اند

چطور می‌توان تبیین کرد؟
جدای از دلایل سیاسی و تاریخی، آنچه مبتلا به مردم
آن دوره است، عیار معرفتی پایین است. مابرخی
اوقات فکر می‌کنیم مظلومیت حضرت امیر(ع) به
خاطر خانه نشینی اش است یا به خاطر فتاری که با
همسر ایشان در پیش گرفته شد. طبعاً همه اینها
جز دلایل مظلوم واقع شدن ایشان هست، اما آنچه
بیش از همه، آینه‌ تمام نمای مظلومیت ایشان
است، همین عیار معرفتی نازل مردم است که باعث
شد او را نشناستند. این که او را نتوانستند بشناسند،
جامعه را به آن سمت بردا.
از سوی دیگر باید گفت، خود حضرت امیر(ع) وقت
نکرد معرفت مردمش را بالا ببرد. اور دوره خلافت
هم فرست اداره حکومت را پیدا نکرد، چون در
همان دوره در گیرسه جنگ مهم شد که هر یک
ماهه اطول کشید. اما حالاً ماموظفیم جبران کنیم.

نهج البلاغه بارها موضع جانشيني خود را مطرح کرده اند. و هابيون مي گويند علی از ولایت خود دفاع نکرده در حالی که ايشان قسم مي دهند صحابه پيامبر را که شما روز غدير را به خاطر داري دومني دانيد من ولی شدم. بنابراین اين که بگويم مردم اطلاع نداشتند اشتباهی تاريخی است. صحابه در آن روز شاهد بودند و تابعین هم اطلاع داشتند. آنچه مشخص است اين که حاكمان آن دوره به خاطر منافع و مطامع شخصی شان نتوانستند ولایت علی را تحمل کنند و ماجراي غدير خم را مسکوت گذاشتند. اين کاراحتی با وجود آياتي چون آيه ابلاغ صورت دادند. خداوند به پيامبر مي گويد اگر برای خود جانشيني برنگزيني، کارت ناقص است. پس ما نتيجه مي گيريم رسالت پيامبر درست بوده است. بنابراین دليل نخست، قدرت طليبي حاكمان است

۳۰ سال پس از رحلت پيامبر، حضرت امير همچنان از سوی جامعه فهم نمي شد. او آنقدر خون دل خورد تاين که گلایه هایش به خطبه های معروفش هم رسید. چرا جامعه آن روزگار اسلام ايشان را نفهميد؟

ای بررسی اين تنهایی، ابتدا باید نگاهی به دوران بش از امامت ايشان و در واقع به دوران نبوت پيامبر بیندازیم. حضرت پيامبر در دوره های مختلف بحث امامت علی (ع) را با کلیدوازه هایی مون وصی و امام مطرح کرده اند. اين اشاره ها بش از روز غدير خم اتفاق افتاده تا اين که در من روز سما و در حضور بيش از صدهزار نفر اين اجرام مطرح مي شود. نكته مهم و سؤال اصلی همچنان اين است که چرا مردم و حاكمان آن دوره ن موضوع را به فراموشی سپردند. چند عامل در که به آنها اشاره خواهند کرد. اين در حالی بود

شب زنده داری با طعم فلافل و گوجه سبز

هم دارد. در طول ماه رمضان، همان همهمه و شلوغی تا پاسی از نیمه های شب هم دوباره تکرار می شود. حاج منصور ارضی سال هاست بنامه مناجات خوانی های رمضان خود را در مسجد ادارک برپا کرده و حالا این مراسم تبدیل به یکی از نقاط کانونی رمضانی تهران شده است. در ساعات بزرگاری مناجات، بسیاری از اهالی پایتخت با همان هیأت و مختصاتی که خودشان را به دانشگاه تهران می رسانند، به منطقه بازار زیراندازی در کوچه و خیابان های اطراف مسجد پهن می کنند.

عمله حضورهای مردمی هم در این منطقه، حضور خانوادگی است. یعنی همان خصیصه ای که در شب های قدر دانشگاه تهران هم دیده می شود. نکته جالب امداد را بن میان که نیض زندگی در ارک، بیشتر از دانشگاه می زند. مراسم دانشگاه به دلیل بزرگاری میان حصارهای درون دانشگاه از نظر تعاملات اجتماعی محدود به نوعی دیوان سالاری اداری دانشگاه است. هر چند رفت و آمد به داخل دانشگاه با هیچ ممانعتی روبرو نمی شود، اما با این حال کاملا رهاز محدودیت های اداری مجموعه هم نیست. از این نظر فضای مناسب به مراسم بخش قابل توجهی از عame مردم به او اقبال داشته باشدند. همین باعث می شود یکی از پیشنهادهای مراسم خانوادگی شب های قدر دانشگاه تهران باشد.

محیط فیزیکی محل برگزاری مراسم هم این امکان را برای حضور خانوادگی مضاعف کرده است. تجربه احیای شب قدر در مسجدی که در فضای مشجر و پرازدار و درخت پر دیس مرکزی دانشگاه تهران واقع شده برای هر کسی یک تجربه دلنشیز محسوب می شود. حتی بسیاری از خانواده هایه جای آن که به داخل مسجد بروند، زیرانداز خود را در یکی از خیابان های داخل دانشگاه و در نزدیکی مسجد و بزیر درختان پنهان کنند. امکانی که باعث می شود هم فضای آزادتری داشته و هم محیط مناسبی برای فعالیت و بازی کودکان آنها هم فراهم باشد. در چنین مکانی است که دوچرخه بازی پسرک ابتدای این گزارش خلق می شود. فضایی که تادو دهه قبل تصویری عجیب می نمود.

یابان قدس رفته و دارد مسیر رفته را به سمت مسجد
انشگاه برمی گردد که ولو می شود روی زمین. مادر مفاتیح
روی زمین می گذارد و به سرعت برخ خودش رامی رساند به
زندش و از روی زمین بلندش می کند. می خواهد ناز پسرک
بخرد که گریه نکند، اما افضل آن قدر مطلبانه میل پسرک است
ه فی المجلس دوباره سوار و چرخه اش شود و بکوب
ود سمت پدرش که حالا در لیوان شربت به دست به
همسر و فرزندش می آید. این سطور مربوط به یک
وقعیت فرضی در شهر بازی نیست، بلکه مربوط به یک
واقعی است در یک از شب های ماه رمضان و احیای
بب های قدر.

ک احیا، یک زندگی

نگاری مراسم شب های قدر در این سال ها تفاوت های جدی
گذشته کرده است. حالا قرار گرفتن ماه رمضان در نیمه
ل سال و طول ساعات کوتاه شب هم مزید بر علت شده تا
یه زندگی شب آنها مردم به مرور جای خودش را در فرهنگ
پس از میان رساند. این

二〇一九年

افصاد سب قدری

این حالت را با وضعیت شبانه مراسم مسجد ارک مقایسه کنید. نه تنها بخش عمده‌ای از مغازه‌های اطراف از فلافلی گرفته تساند و پیچی باز هستند و مشغول خدمات دهنده به کسانی که در مراسم حضور پیدا کرده‌اند، بلکه دست فروشی و بساط‌کردن در مسیر هم‌ازدیگر ویژگی‌های منحصر به فرد زیست شبانه مسجد ارک است. فرقی هم نمی‌کند طالب خریدن ساعت مجی باشید یا چراغ قوه‌یا پیراهن. حضور پررنگ دست فروش‌هایی که اجناس شان را برای فروش به کوچه و خیابان‌های اطراف مسجد آوردند، فضارا مشابه حراجی‌های شب عید کرده است که پویا و زندگی را در روزهای آخر اسفند به شهر می‌آورند. فضایی که به نوعی می‌شود آن راهمنشینی زندگی عادی و دین و دنیا مردم با هم توصیف کرده و دعوی لبته.

دلیلی تمایل دارند فضای معنوی خاص خود را حافظان در این سه شب حفظ کنند و فرزند خردسال شان را به مری ای بسپارند که با روحیات بچه‌ها آشنا بوده و آزارهای ریک فضای شاد و کودکانه میریانی می‌کنند. نکته جالب تر آن که هر چند این فضا با فضای دوده‌گذشته تفاوت‌های جدی دارد، اما تفاوت ماهوی نکرده است. دختر جوانی مشغول پخش کردن نذری است؛ او در شب قدر، گوجه سیز نذری رامیان حاضران پخش می‌کند.

ست و زندگی بودنش مهم است. وقتی موضوع به زندگی
زبست برگشت طبعاً بخش‌های زیبادی از زندگی هم در آن
یده می‌شود. روی همین حساب است که در این سال‌ها،
یدن صحنه‌هایی مانند آنچه در سطرهای بالا شرحش رفت،
یک‌گر عجیب و غریب نیست.